

ARNHEMSCHE

Donderdag

COURANT.

den 5 April.

Nyn de XXIV artikelen verbindende voor België?

De regering zich nu, blijkens het opgeheven geheint, bereid ver-
klaart om het traktaat van 15 November 1831 (de 24 artikelen) te
overtuigen, zoo is de vraag geopperd: zou België thans terug kunnen
reden? Zou het andere voorwaarden, dan de daarin vervatte, kunnen
aarderen?

Als beslissing in het Hollandsch-Belgische vraagstuk stelden de vijf mo-
gendheden, die het opperbewind over Europa in handen hebben genomen,
Frankrijk, Groot-Brittannië, Oostenrijk, Pruisen en Rusland, aan den ko-
ning der Nederlanden en het Belgische bewind, onder den naam van traktaat,
een eind-besluit voor. Het voorstel, door Nederland gewelgd, werd door
België aangenomen. De voorgeslagen artikelen werden daarop tusschen de
mogendheden en België een definitief traktaat.

Tusschen de mogendheden en België; Nederland bleef er geheel buiten;
het wilde er zich niet aan verbinden. Noch de mogendheden, noch België
werden gevolgd aan hetzelfde jegens Nederland verbonden. Daarentegen
werden door hunne onderteekeningen de mogendheden het jegens België,
gelijk België het jegens hen werd.

De mogendheden en België beschouwden het traktaat, tusschen hen, op-
zettelijk het voormalig koninkrijk der Nederlanden, aangegaan, als volke-
men, hoewel ook de koning der Nederlanden er niet toetrad. In hunne
nota van 10 November 1831, verklaarden de gevolmagtigden der vijf mo-
gendheden onder anderen, »dat noch de geest, noch de letter der 24 ar-
tikelen wijzigingen zou kunnen ondergaan, en dat het zelfs niet meer in
de magt der vijf mogendheden was, er eene eenige van te veranderen (1).»

Ook later twijfelde België nooit aan de geldigheid van het traktaat, al-
hoewel de koning der Nederlanden het niet had aangenomen. »Hoe, — zegt
de Belgische minister van buitenlandse zaken, in zijne redevoering tot ver-
dediging van de overeenkomst van 21 Mei 1838, — hoe, het traktaat van 15
November geteekend, geratificeerd, gewaarborgd, ten uitvoer gelegd, zou niet
meer bestaan!» (2) en later: »Wat betreft het traktaat van 15 November, het
erkend als België's anker van behoud, en het gouvernement heeft be-
stemd er nooit van af te zien (3).» Bij de opening der kamers op den
17den Junij daaraanvolgende verklaarde **KROONPRINCE**: »dat het traktaat van
15 November ongeschonden was gebleven en dat hij zorgen zou, dat er bij
de eindschikking met Holland volstrekt geene inbreuk zou gemaakt worden
op de verkregene regten (4).»

Daar mitsdien België zoo wel als de mogendheden het tusschen hen ge-
sloten traktaat als definitief en volkomen beschouwden, alhoewel de ko-
ning der Nederlanden en niet toetrad, zoo bestaat er blijkbaar thans geen
regtsgrond hoegenaamd, waarop eene der gecontracteerd hebbende partijen
de langdurige weigering van den koning der Nederlanden als het traktaat
invaliderende zou kunnen inroepen. Volgens de meest onbetwiste regelen
van het volkenrecht, kan er, zonder de toestemming van al de gecontrak-
teerd hebbende partijen, in het traktaat geene letter worden veranderd.

(1) »Que ni le fond ni la lettre des 24 articles sauraient subir des modi-
fications et qu'il n'était même plus au pouvoir des cinq Puissances d'en convertir
une seule.»

(2) »Comment, le traité du 15 Novembre signé, ratifié, garanti, mis à
exécution n'existerait plus!»

(3) »Quant au traité du 15 Novembre il a été reconnu comme l'ancre de salut
de la Belgique, et le gouvernement a pris la résolution de ne jamais s'en dé-
partir.»

(4) »Que le traité du 15 Novembre est resté intact, et qu'il veillera à ce
que dans l'arrangement définitif, avec la Hollande il ne soit porté aucune at-
teinte aux droits qui sont acquis.»

EGYPTE.

De dood van Ibrahim-pacha schijnt voorbarig te zijn aangekondigd. De
laatste berichten gewagen thans van eene ernstige ongesteldheid.

DUITSCHLAND.

Mainz, 26 Maart. De baron de los Valles is dezer dagen hier door-
gekomen. Het eigenlijk doel en de uitkomsten zijner laatste reis naar Ber-
lijn, Weenen en St. Petersburg zijn ons even onbekend als aan de ver-
schillende bladen, die er volgens geruchten en vermoedens over gesproken
hebben. Wij weten slechts, dat hij het gerucht, door onderscheidene Parijsche
dagbladen verspreid, als zonde er spoedig een Fransch vrijkorps voor het
Carlistische Spanje opgericht worden, ten sterkste heeft tegengesproken. Hij
voegde er overigens bij, dat het kleine aantal Franschen, die sedert het begin

van den oorlog dienst bij don Carlos namen, zich zoo dapper gekwet
hebben, dat van ongeveer 80 officieren, de helft op het slagveld gebleven
is, terwijl de meeste anderen eervolle wonden bekwamen.

OOSTENRIJK.

Weenen, 24 Maart. Men verwacht hier eenen koersier uit St. Peters-
burg, met het nadere bericht omtrent het aanstaande bezoek des keizers
van Rusland. Dat de Russische keizer de badplaats Teplitz bezoeken zal,
en dat de vorst van Metternich alsmede de Russische en Pruisische ge-
zanten hem derwaarts begeven zullen, is zeker. Het overige hangt van
latere beslissingen af. Z. M. lijdt nog altijd ten gevolge van zijnen val in
de Keizerlijke gehergten.

Het huwelijk van den grootvorst kroonopvolger met een prinses van Meck-
lenburg Strelitz schijnt buiten twijfel. — Uit Pesth en de overstromde
streken van Hongarije in het algemeen verneemt men nu eerst de treurige
bijzonderheden. Pesth is bijna geheel vernield; ongeveer 2000 huizen zijn
er verwoest; slechts weinige bewoners zijn gelukkig genoeg geweest om hun
leven en hunne bezittingen ongekrenkt te behouden, en het staat te vrezen,
dat nog velen van dezen eene plaats verlaten zullen, waar hun leven en ver-
mogen aan zulk gevaar blootgesteld is. Aangaande het getal der omgeko-
men menschen heeft men nog geene zekere opgaven; intusschen mag men
vaststellen, dat in de bezochte streken meer dan duizend personen den dood
vonden in het water. Op het eiland Racezve zou, luidens schippers-berig-
ten, in zeven dorpen slechts het kleinste deel der bewoners behouden ge-
bleven zijn. Alle huizen stonden daar tot aan het dak onder water.

Görz, 14 Maart. Naar men verneemt zullen de hier aanwezige leden
van het huis Bourbon zich in de maand Mei weder naar hun zomerver-
blijf te Kirchberg begeven. De hertogin van Angoulême gaat voor eenige
dagen naar Weenen. Gedurende den winter leefde de familie hier voor
tijl.

ITALIE.

Napels, 13 Maart. De koning is gisteren middag op eene stoomboot
en vergezeld van eene tweede, in de rigting van Sicilië afgevaaren, en men
verzekert thans dat hij het eiland bezoeken zal.

Nadat ons sinds eenigen tijd slechts de geruchten uit Sicilië beangstigd
hadden, vangt het thans ook bij ons aan. Men steekt de hoofden bijeen
en zet bedenkelijke gezigten; men ziet den vulkaan niet meer voor
men voelt hem onder zich. De grond dezer bezorgdheid ligt in de tamelijk
zekere geruchten, dat er te Modena, Bologna en Rome talrijke arrestatiën
hebben plaats gehad, en dat, ten gevolge daarvan, onze regering medede-
lingen omtrent de uitgebreide vertakkingen der Giovine Italia in hare
staten heeft ontvangen; waaruit men dan ook de sinds eenige dagen hier
voorgevallen gevangennemingen en vermeerderde werkzaamheid der policia
en der militairen verklaart.

ENGELAND.

Londen, 31 Maart. De beraadslaging over de motie van lord Elliot,
betreffende de Spaansche zaken, zou den 28sten in het huis der gemeenten
voortgezet zijn geworden; maar de ministeriële hebben dit weten te be-
letten, door onverwachts, terwijl de hoofden der tegenpartij nog niet in de
vergadering tegenwoordig waren, en het lid, hetwelk het eerst het woord
gevoerd zou hebben, afwezig was, tot eene stemming over de motie te
doen overgaan. Bij deze stemming is het voorstel verworpen met eene
ministeriële meerderheid van 70 tegen 62, dus van 8 stemmen. — Nadat
dit voorgevallen was, hebben eenige voornamste leden der oppositie zich be-
klaagd, dat zij door de spoedige sluiting der beraadslagingen verrast waren
geworden; doch de ministeriële hebben dit beting, het zij de beraadslaging
eris, bemend was, en dat zij met hunne tegenwoordigheid niet tegen het
de Spaansche zaken eerstdaags nader ter spraak gebragt zullen worden.

In de beide huize van het parlement heeft men zich in de laatste dagen
veel bezig gehouden met het vraagstuk der afschaffing van de slaverij,
en wel bepaaldelijk met het plan, om de slaven in al de koloniën reeds
op den 1sten Augustus dezes jaars geheel vrij te verklaren. In het huis
der gemeenten is door sir G. Strickland een bepaald voorstel tot die
vervroegde vrij-verklaring gedaan. De ministers hebben zich daartegen ver-
zet, voornamelijk op grond, dat daardoor inbreuk zou gemaakt worden op
de regten der eigenaars, aan welke bij de emancipatie-brill het genot der
werkzaamheden van de slaven tot 1 Augustus 1840 verzekerd is. Nadat
dat huis eergisteren en gisteren hierover beraadslaagd had, is het voorstel
verworpen met 269 tegen 205 stemmen.

— Volgens de jongste brieven uit Lissabon, van 20 Maart, is de
daar toen voor het oogenblik geheel hersteld.

— Men leest in onze bladen verschillende bijzonderheden, betreffende de jongste onderhandelingen nopens de Belgische aangelegenheden. Tot dus ver ontbreekt het echter aan opgaven, op welke genoegzaam staat kan worden gemaakt. Als het waarschijnlijkste komt voor, dat Z. M. de koning der Nederlanden nu heeft verklaard de 24 artikelen te willen aannemen, onder den waarborg, dat België dat verdrag, zoo als het daar ligt, gestand zal doen; — dat echter al dadelijk in België zwaarigheden zijn geopperd, en wel in de eerste en voornaamste plaats, betreffende de sedert 1831 verschuldigde renten der Nederlandsche schuld; — dat dit bezwaar bij sommige der in conferentie vereenigd geweest zijnde gezanten van de mogendheden ingang heeft gevonden; — dat deswege gesprekken zijn gevoerd, doch dat het niet waarschijnlijk is, dat die gezanten, op nieuw in conferentie vereenigd, reeds een bepaald besluit hebben genomen, vermits zij denkelijk daartoe instructiën zullen gevraagd hebben, en deze, ten minste uit Petersburg en Weenen, nog niet ontvangen zullen zijn.

FRANKRIJK.

Parijs, 31 Maart. De gedeputeerden beraadslagen steeds over wijzigingen in de thans bestaande verordeningen op het stuk der bankrekeningen, ten einde de belangen der schuldeischers te waarborgen tegen de bedriegerijen van den kant der bankhouders, of die van hunnen rade. Ondanks het gewigt der zaak, schijnt de meerderheid der kamer er weinig belang in te stellen, terwijl het te wachten is, dat de beraadslagingen nog een geruimen tijd zullen aanhouden, alvorens men tot een besluit zal kunnen komen. De ministers hechten geen staatkundig belang aan deze aangelegenheid, maar schijnen eerlang debatten te moeten zien, bij welke het behoud hunner waardigheden meer op 't spel kan geraken.

Heden hebben de gedeputeerden beraadslaagd over eene petitie, inhoudende, 1°. dat het stoffelijk overschot van keizer *Napoleon* naar Frankrijk moet worden overgebracht; 2°. dat de wet, waarbij zijne nabestaanden uit Frankrijk zijn verbannen, moet worden ingetrokken, en 3°. dat 's mans beelden weder op het kruis van het ligioen van eer moet worden hersteld. De kamer heeft geene zwaarigheid gemaakt, om het eerste gedeelte van deze petitie in aanmerking te nemen, maar heeft besloten, om, ten aanzien van het tweede en derde gedeelte, over te gaan tot de orde van den dag.

Parijs, 1 April. Naar men meldt, zal de commissie van de kamer der gedeputeerden overmorgen rapport uitbrengen over de conversie der 5 pCt. renten.

— Volgens de jongste berigten uit Spanje stond *B. Garcia* den 23sten j. l. te San-Pablo, 4 uren van Toledo, en de generaal *Flinter* dienzelfden dag te Puebla-nova, nabij Talavera-de-le-Reina. *Espartaco* was te Valladolid aangekomen; men dacht, dat hij zich in persoon naar Madrid begaf. Te Madrid bleef men echter in de verwachting, dat de koning, betreffende het sluiten eener gelafening. Men verwachtte de aanneming van hetzelfde door de Cortes, en stelde zich van die leening de beste gevolgen voor ter bevestiging van den tegenwoordigen staat van zaken.

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, 2 April. In de bijeenkomst van de Tweede Kamer van heden zijn gelezen de notulen van de zitting met geslotene deuren, en heeft de voorzitter te kennen gegeven: »dat hij door Z. M. den koning is gemagtigd te verklaren, dat er thans geene zwaarigheid meer bestaat, dat het geheim, opgelegd bij gelegenheid der laatste staatkundige mededeelingen in geheim committé, ophoude, betrekkelijk de magtiging, aan den Nederlandschen gevolmagtigden gezant te Londen gezonden, ter teekening der 24 artikelen met de gemagtigden der vijf mogendheden, in conferentie aldaar vereenigd, en van de strekking der daarmede overeenstemmende, aan de Londensche conferentie gerigte nota.»

Op de vraag van den heer *Frets*, of de nota alsnu niet behoorde te worden gedrukt, heeft de voorzitter geantwoord, dat hij alleen tot de medegedeelde verklaring gemagtigd is geworden.

Daarop is beraadslaagd over de wet op de openbare werken.

De heer *van Swinderen* heeft geoordeeld, er zijne goedkeuring niet aan te kunnen hechten. Hij meende, dat de tijd nog niet gekomen was, om zulke belangrijke werken op 's Rijks kosten te ondernemen, en zijnde voor nieuwe financiële verwickelingen. Hij zag geen wezenlijk nut in den weg, bijaldien die niet buitenlands werd voortgezet, en meende, dat, als de weg van Rotterdam naar Utrecht als onnut konde worden beschouwd, de aanleg van een dergelyken weg van Amsterdam naar Amersfoort, en van daar in twee takken, naar den Rijn en naar de Hanoversche grenzen, in elk geval de voorkeur zoude verdienen. — Hem dacht, dat het bewind de geopperde bedenkingen tegen het droogmaken van het Haarlemmermeer niet voldoende had geantwoord.

De heer *Donker Curtius* heeft te kennen gegeven, dat hij niet overtuigd is, dat wij hier te lande, bij onze menigvuldige middelen van gemeenschap, stoomwegen behoeven. — Het droogmaken van het Haarlemmermeer is hem wel nuttig, maar thans ontijdig voorgekomen.

De heer *Romme* verklaarde zich, in het algemeen, geenszins tegen het aanleggen van de ijzeren wegen en het droogmaken van het Haarlemmer-

meer; integendeel meende hij, dat de welvaart des lands daardoor zou worden bevorderd; maar hij achtte de voordragt daartoe, vooral wat de aard der fondsen betrof, onaannemelijk.

De heer *Donker Curtius* vereenigde zich, wat den ijzeren weg betreft, met het gevoelen van den heer *Donker Curtius*. Voorts oordeelde hij het onraadzaam, tot eene zoo groote onderneming, als het droogmaken van het Haarlemmermeer, over te gaan, zoo lang de staatkundige geschillen over België niet waren afgedaan. Hij trok ook de onvermijdelijke noodzakelijkheid van deze onderneming in twijfel. De spreker beweerde wijders, met aanhaling van geschiedkundige opgaven, dat het rijk geen regt had, om, althans zonder schadeloosstelling, het genoemde meer droog te maken. Hij deed opmerken, dat een groot deel van het meer door prins *Willem* aan de stad Leiden is verkocht, en de kooppenningen daarvan ook voldaan, blykens quitantie van 1584, gevoegd bij den koopbrief, — en dat die stad nog jaarlijks het regt tot baggering in het geheele thans zoogenaamde Haarlemmermeer verpacht. Verder beklaagde de spreker zich, dat noch de stad Leiden, noch het hoogheemraadschap van Rijnland over die groote onderneming gehoord was. Hij vreesde, dat de onderneming niet het voorgestelde nut zou aanbrengen; — dat de raming van fondsen voor dezelve te laag was, en dat daarentegen de opbrengst der drooggemaakte landerijen te hoog was gesteld.

De heer *Frets* deelde insgelijks in het gevoelen van den heer *Donker Curtius* omtrent den ijzeren weg. Hij zag in de voordragt deswege niets anders dan de verplaatsing van een deel der lossingen, die nu te Amsterdam en Rotterdam plaats hebben, naar Arnhem. — Het droogmaken van het Haarlemmermeer achtte hij niet onvermijdelijk noodzakelijk.

De heer *Op den Hooff* heeft, om den financiëlen maatregel, die aan de voordragt verbonden is, in het ontwerp bezwaar gevonden. Den ijzeren weg achtte hij noodig tot het behoud van onzen Rijn-handel, inzonderheid uit hoofde van den in België aangelegd wordenden weg naar Keulen. De spreker weidde uit over het belang van dien handel, en verwachtte, dat Pruisen zich gewis zou aansluiten aan den weg naar Arnhem. Hij zag in dien weg vermeerdering van welvaart en van opbrengst der belastingen.

De heer *Backer* achtte de voordragt verwerpelijk, uithoofde van het daaraan verbondene financiële plan.

De heer *van Keenen* verklaarde zich voor het droogmaken van het Haarlemmermeer, als geschikt, om de gevaren, waaraan de omliggende laagpolders, en zelfs de hoofdstad nu bloot staan, af te wenden. Daarentegen vond hij bezwaar in de wijze, waarop de kosten van die onderneming zouden bestreden worden; hij achtte dezelve nadeelig voor 's lands crediet.

De heer *Sandberg* betwijfelde het nut van spoorwegen in ons vaderland. In ieder geval wilde hij niet het rijk met de kosten daarvan belasten. Bovendien achtte hij het aanleggen van zoo groote werken, in de tegenwoordige omstandigheden, onraadzaam.

De heer *Druyvesteyn* achtte de spoorwegen hier te lande geene volstrekte behoefte, maar verklaarde zich, indien zij in het belang van den groot-handel gevraagd werden, niet tegen dezelve. Het droogmaken van het Haarlemmermeer achtte hij nuttig en noodig; maar de voorgestelde wijze van uitvoering keurde hij af.

De heer *de Bordes* had de splitsing der voordragt, naar mate van de daarin voorgestelde hoofdwerken, gewenscht. In het belang van den groot-handel verklaarde hij zich voor den ijzeren weg, mits het bleek, dat men zich daardoor aan het buitenland zou kunnen aansluiten. In den tegenwoordigen toestand des lands achtte hij het onraadzaam, zulke groote ondernemingen te beginnen. Liever zou hij het aanleggen van spoorwegen opgedragen zien aan bijzondere maatschappijen. In het van den kant der stad Leiden beweerde regt op het Haarlemmermeer zag hij geen bezwaar tegen het droogmaken van hetzelfde; want die stad zou gelijk gesteld kunnen worden met ieder bijzonder persoon, die ten algemeenen behoeve onteigend wordt. Hoe wenschelijk hij de droogmaking ook achtte, kon hij in de voordragt niet toestemmen, wegens de wijze van voorziening in de kosten.

De heer *van Hoorn van Burgh* achtte de spoorwegen nuttig voor 's lands welvaart, maar wilde dezelve buiten bezwaar der schatkist aangelegd hebben. Het droogmaken van het Haarlemmermeer oordeelde hij dringend noodzakelijk, wegens de groote verwoestingen, welke die waterplas bij voortdurend aanrigt. Hij verklaarde zich ook voor de voorgestelde wegen in Vriesland, maar hield de uitgifte van 24 millioenen losrenten in den tegenwoordigen staatkundigen toestand van Europa voor onraadzaam; eene gewone geldleening zou hij verkieslijk gevonden hebben.

De heer *Repelaer* achtte de voorgestelde groote ondernemingen, in het tegenwoordige oogenblik, onraadzaam.

De heer *Hooff* verklaarde, dat hij, wegens het vereischte uur, en van afzag, zijn geschreven advies voor te lezen, doch zich voorbehield, hetzelfde nader door den druk openbaar te maken. Als lid der staats-commissie, die over het droogmaken van het Haarlemmermeer advies had uitgebracht, voelde hij zich echter verplicht, te verklaren, dat het hoogheemraadschap van Rijnland over die onderneming geraadpleegd was, zoo als dan ook de beide leden van dat college, die tot de staats-commissie heb-

ben behoord, (de heer burgemeester der stad Haarlem, en de heer secretaris der stad Leiden) door het heemraadschap waren aangewezen.

Vervolgens heeft Z. Exc. de minister van financiën de voordragt verdedigd, voornamelijk op grond, dat de ijzeren weg noodzakelijk is tot behoud van onzen gewigtigen lijn-handel, welke door de ijzeren wegen in andere landen in gevaar gebracht wordt, en dat het droogmaken van het Haarlemmermeer aliezins gevorderd wordt voor het afwenden der gevaren, waarmede de aangrenzende polders en landen gedurig bedreigd worden. Ten aanzien van het regt der stad Leiden op het genoemde meer merkte Z. Exc. aan, dat die stad geene grondbelasting betaalt voor haar eigendom, en voorts, indien zij werkelijk eenig regt van eigendom op dat meer heeft, hiervan, even als een bijzonder persoon, ten algemeenen nutte, ontzet zou kunnen worden. Ook de overige in het ontwerp voorgestelde wegen enz. beschouwde de minister als nuttig en wenschelijk. Ten aanzien van de voorgestelde wijze van bekostiging meende Z. Exc. dat dezelve gepast en wettig, en aliezins verkieslijk was boven het aangaan eener nieuwe leening, waardoor eene nieuwe schuld gemaakt zou worden.

De beraadslaging gesloten zijnde, is het ontwerp verworpen met 46 tegen 2 stemmen (die van de heeren Weerts en Beelaerts van Blokland), en aldus Z. M. verzocht worden, de voordragt in nadere overweging te nemen.

De kamer is gescheiden tot nadere bijeenroeping.

Gisteren is de prias Dolgorouchy, eerste secretaris van de Russische legatie, aan ons hof, van zijne reis naar Frankfort, in deze residentie teruggekomen.

Gravenhage, 3 April. Z. K. H. de prins veldmaarschalk, is gisteren naar Tilburg vertrokken. Heden nacht heeft zich hoogstdezeszels oudste zoon, de erfprins, naar Breda, begeven. HH. KK. HH. worden binnen eenige dagen terug verwacht.

Het heeft Z. M. behaagd, Z. Exc. den minister van financiën, Jhr. Mr. G. Beelaerts van Blokland, te verheffen tot kommandeur van de orde van den Nederlandschen leeuw.

Heden is eene vereenigde zitting der beide kamers van de Staten-Generaal, onder het beleid van den baron van Bienen tot de groote Lindt, bij ongesteldheid van den graaf van Reede, gehouden. In dezelve is voorgelezen een koninklijk besluit, van gisteren, waarbij wordt bepaald, dat de tegenwoordige zitting der Staten-Generaal op heden zal worden gesloten. Ten gevolge van dien, wordt er eene commissie van acht leden uit vier leden van elke der beide kamers samengesteld, benoemd, om Z. Exc. te ontvangen en uit te leiden. De minister, door de commissie in de vergadering geleid zijnde, plaatst zich voor den troon en houdt de volgende aanspraak:

» Edel Mogende Heeren!

» De zitting, die ik heden, op last van den koning, kom sluiten, heeft zich niet minder dan de vorige onderscheiden, zoo wel door de belangrijkheid der daarin verrigte werkzaamheden, als door den nauwgezeten ijver met welken U Edel Mogenden hebben medegewerkt tot de verschillende maatregelen der wetgeving, welke achtereenvolgens waren tot stand gebracht.

» Door de aanneming van de staatsbegrooting en de daarmede in verband staande wetten, is in de vereischten van de loopende dienst voorzien; het openbaar vertrouwen op nieuw bevestigd, en wederom eenige verligting toegebracht aan de lasten, die op behoeften van eerste noodzakelijkheid gelegd zijn.

» Verschillende andere ontwerpen van wetten zijn mede in deze zitting voorgesteld.

» Onder dezelve bekleedt niet de minste plaats dat betrekkelijk den overgang van de vroegere tot de nieuwe wetgeving, welke aanneming de invoering der nieuwe Nederlandsche wetgeving en regtlijke instellingen nog in den loop van dit jaar heeft verzekerd.

» De aanneming van het buitengewoon oor marine en oorlog en de eenzijdige aanneming van de Tweede Kamer heeft plaats gehad, stel len de belangrijke zaken, welke de Staten-Generaal in deze zitting behandelen, te bevoorstellen. Het belangrijke, dat de Staten-Generaal aangekweekt wordende, kan niet anders strekken dan tot bevestiging van inwendige welvaart en ontzag naar buiten, gelijk zij ook den koning moet ondersteunen in de verwezenlijking zijner oogmerken, die onveranderlijk gericht zijn op den bloei des vaderlands en het geluk des Nederlandschen volks.

In naam des konings verklaar ik deze gewone zitting der Staten-Generaal te zijn gesloten.

Z. Exc. van dezelfde commissie vergezeld, verlaat de zaal. De vergadering gaat uiteen.

Amsterdam, 3 April. Naar men zegt, is de regering ernstig bedacht op het doen nemen van proeven van de zamenpersing der lange turf, ge- lijk men een- en andermaal hebben aanbevolen, bij gelegenheid van de behandeling der wet op den turf. (Handelsblad.)

Brielle, 2 April. Gisteren avond werd alhier, van het naburig dorp Rockanje, een griffiaard van 66 jaren gewondelyk binnen gebracht, die

naar men zegt, in eene vlaag van zinneloosheid, zijne 58 jarige vrouw met zware vuistlagen heeft van het leven beroofd. 40 jaren waren deze personen door den echt vereenigd geweest, en hoewel beiden zich ongeluk- kig aan den drank overgaven, had men niet opgemerkt, dat zij in eenigen onmin leefden.

Arnhem, 3 April. Bij den president der commissie van onderstand voor de noodlijdenden door den watervloed te Doetinchem, zijn weder eenige giften ingekomen, ten bedrage van f 130.75; en bij den thesaurier van het provinciaal gouvernement alhier, eene som van f 80.72, in Harderwijk gecollecteerd ten behoeve van de slagtoffers van den jongsten watervloed.

Mengelwerk.

Polderbestuur.

Aan den Heer Heemraad met een klein wit pluimje.

Daar gij de goedheid hebt gehad, om mij in N°. 24 der *Arnhemse Courant* omtrent het polder-reglement te regt te helpen, in te lichten en raad te geven, zoo neem ik de vrijheid mij nog eens tot U Ed. te wenden. Ik heb het reglement, op uwen raad, nu het bezwaar omtrent het ijs verdwenen is, dadelijk bij de hand genomen, en in de eenzaamheid bestudeerd. Dit viel mij wel wat moeilijk, omdat ik wel tusschen beide een nuttig boek lees, doch niet gewoon ben wetten of reglementen te onderzoeken, en dit altijd aan regtsgeleerden heb overgelaten; ik heb dan nu ook gezien, hoe moeilijk zulk eene taak is, en kan dan ook zeer goed begrijpen, waarom de advocaten zich zoo duur laten betalen. Wat verdienen zij het nuur! — Om deze moeilijkheid wil ik dan ook gaarne het resultaat (dit woord heb ik van onzen ontvanger), van mijn onderzoek aan uw meer verlicht oordeel onderwerpen. Ik geloof, dat gij een goede Geldersche heemraad zijt; en die hooren gaarne alle bijdragen tot verbetering van het, naar uw zeggen, onvolmaakte polder-reglement geduldig aan.

Ik heb bij het onderzoek vooral gelet, of ik ook vinden kon, hetgeen gij zegt » dat er strijdig met verkregen regten, strijdig met de beginselen van eigendomsregt in zou staan; » en meen dit te moeten zoeken in art. 144. De stongerestige geërfdien dengen drie kandidaten voor een poldermeester aan Gedeputeerde Staten voor alle dijksteden te bevestigen doen. Dadelijk kwamen bij mij de volgende vragen op, wat hebben Gedeputeerde Staten met onzen polder te maken? Is dit niet ons eigendom? Betalen wij het maken onzer dijken en wegen niet zelve? Kennen wij niet de geschiktste personen voor poldermeesters? En als wij eens ongeschikte poldermeesters hadden gekozen, die ons geld op eene roekeloze wijze besteedden, is het dan niet tot ons nadeel alleen, en hebben wij dan niet het regt om het volgende jaar anderen te kiezen? En maken zij de dijken en wegen niet goed, zijn er dan de dijkstoelen niet voor, om dezelve af te keuren? en komt dit dan niet weder ten schade van onze beurs? — Al hetzelfde geldt ook omtrent art. 157 en 159, waar ook al de secretarissen en ontvangers door de Gedeputeerde Staten benoemd worden. Nog erger is het met art. 144 gelegen. Hoe! over onze beurs disponeren in zaken, die alleen ons zelve betreffen? Zijn de geërfdien dan niet meer in staat hunne eigene geldmiddelen te besturen? Hetzelfde geldt ook met art. 157 en 159 waar zij en niet wij, die ze betalen moeten, het traktement van den secretaris en ontvanger bepalen. Eindelijk wordt in art. 170 verboden geld op te nemen zonder autorisatie des konings, en moet NB. het gecombineerd collegie beoordeelen, of het noodig is, en, indien zij het tegendeel begrijpen, kunnen zij het beletten, — zie art. 20, § v. Staan de Geldersche landeigenaren dan geheel onder curatele?

De heeren Gedeputeerde Staten van Gelderland schijnen droevig in de war te zijn, en het onderscheid niet te kennen tusschen administratiën der eigendommen van anderen, zoo als die der godshuizen, waar de madeelen niet ten schade van de administrateurs komen, en tusschen het beheer van poldermeesters eigendommen, waar schade en baten, waar alles voor de beurs is. Aan de Staten-Generaal is het niet onbekend, dat de Staten-Generaal, en alle, voor honderden van jaren, van tijd tot tijd door hen zelve daarom zijn gelegd; en het is alleen aan de overheid, voor al aan den dijkstoel om te oordeelen of om te zorgen, dat zij goed worden onderhouden en gemaakt. Dat deze overheden, deze dijkstoelen, door het gouvernement werden aangesteld, dat kon er nog eenigzins mede door, omdat dit een collegie, vooral van toezigt moest wezen; doch ieder polder heeft zijne eigenheden, zijn eigen belang, dat alleen de geërfdien door ondervinding kennen, en ieder gedeelte van Gelderland heeft zijne eigene gebruiken, die niet tot één geheel gebracht kunnen worden. En zoo lang de Gedeputeerde Staten de polder-besturen niet zelve betalen, hebben zij, dunkt mij, het regt van benoemen en het beschikken over onze beurs niet. Mij dunkt, tegen dergelijke aanrandingen van eigendomsregten, moest de grondwet waken; men diende toch zeker van zijn goed te zijn, en dat naar believen te mogen besturen. Ellieve mijnheer de heemraad, gij moest dat eens nakijken; — ik heb die grondwet niet, want ik

